



FEDERATIA SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE

„SPIRU HARET”

Afiliată la Internaționala Educației

## „Profesorii tineri, viitorul profesiei!”

Dincolo de intenția declarată a unui astfel de eveniment - de a aduce în atenția publică un domeniu de activitate și profesioniștii săi, o „Zi Mondială” este, de multe ori, și un moment de bilanț: se „contabilizează” reușite, evoluții, statut social, perspective, direcții de dezvoltare...

Anul acesta, **Ziua Mondială a Educației** are ca temă „**Profesorii tineri, viitorul profesiei!**”. Se încearcă astfel să se tragă un semnal de alarmă, în condițiile în care la nivelul Uniunii Europene ne confruntăm cu o îmbătrânire generală a corpului profesoral.

În ceea ce privește România, potrivit Studiului Internațional privind Procesul de Predare-Învățare inițiat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (Teaching and Learning International Survey - TALIS) realizat în 2018, profesorii au, în medie, vârsta de 43 de ani, apropiată de vârsta medie a profesorilor din țările participante la TALIS (44 de ani). Mai mult, 26% dintre profesorii din România au vârsta de 50 de ani și peste (media OCDE fiind 34%). Aceasta înseamnă că, în următorii zece ani, România va trebui să înlocuiască aproximativ unul din patru profesori din totalul cadrelor didactice active.

Care tineri? Câți dintre absolvenții de facultate își doresc o carieră în învățământ? Câți dintre absolvenții de liceu vor să se specializeze pentru a deveni învățători sau educatoare? Câți dintre absolvenții de școală generală vor să intre la liceul pedagogic? Răspuns: **FOARTE PUȚINI!** Pentru că în ultimii 30 de ani imaginea publică și prestigiul profesiei de dascăl a fost complet distorsionată!

Cine sunt vinovații și de ce s-a ajuns aici?

Cine a făcut din sistemul de învățământ un „câmp” al reformelor educaționale permanent începute și niciodată terminate? – Cu siguranță, NU cadrele didactice...

Cum se face că aceste „reforme” sunt concepute exclusiv în „eprubetele” așa-zişilor specialiști în educație, fără ca cei care lucrează zi de zi cu elevii, cu părinții – oamenii de la catedră – să fie consultați? Iar dacă, totuși, li se cere părerea, e doar o formalitate, căci obiectivul principal este să copiem, fără discernământ, tot felul de „rețete” din afara țării!

Cine este vinovat pentru subfinanțarea cronică a școlii publice românești, astfel încât generația tânără să nu-și mai dorească să practice o profesie fără resurse materiale și financiare, birocratizată și politizată excesiv?

Cum s-a ajuns la scăderea prestigiului social (până aproape de anulare) a profesiei de dascăl?

---

str. Tunari, nr. 41, sect.2, București-Romania, tel. 004.021.2102409, fax.004.021.2104165

str. Justiției, nr.65, sect.4, București-Romania, tel. 004.021.3371140, fax.004.031.8150025

email: [office@fsespiruharet.ro](mailto:office@fsespiruharet.ro)

Simplu! Prin ignorarea, prin devalorizarea muncii și prin transformarea celui de la catedră în „vinovatul de serviciu“ pentru toate defectele unei societăți aflate în derivă...

Cum să-ți dorești o carieră didactică în condițiile în care se acreditează în mod agresiv ideea că toți ceilalți, care nu lucrează în sistemul de învățământ, sunt experți în **TOT** – și didactică, și metodică, și psihologia copilului, și docimologie, și când e bine să înceapă anul școlar, și când trebuie să se dea examene! Iar tu, în **NIMIC!** Cu clase supradimensionate, căci practica vizei de flotant pentru ca „puiul“ să ajungă neapărat la o „școală bună“ s-a generalizat și nimeni nu îndrăznește să ia măsuri? Căci dacă te opui, nu știi „în cine dai“ și „cu cine te pui rău“! Cu un management care pune accent pe formă și nu pe fond, pe hârtii și nu pe rezultate concrete? Cu o evaluare profesională care măsoară în primul rând cantitatea de documente scrise, rapoarte și tabele completate?

În toată această degringoladă, profesionistul de la catedră rămâne exclusiv cu obligațiile și cu „dreptul“ de a-i asculta pe toți, de a accepta toate acuzele și de a nu comenta! Iar dacă „îndrăznește“ – prin vocea câtorva organizații sindicale și profesionale – să spună că nu este bine, nu este normal și nu este sănătos pe termen lung ceea ce se întâmplă în învățământul românesc, este etichetat imediat drept „incompetent“, „retrograd“ și vinovat de toate relele prezente, trecute și viitoare ale acestei societăți!

Iată de ce sloganul ZILEI MONDIALE A EDUCAȚIEI – „Profesorii tineri, viitorul profesiei“ – este aproape inutil în România. Pentru că cei care au condus-o în acești 30 de ani au reușit să destabilizeze aproape total sistemul educațional și să reducă la minim șansele acestei societăți de a-și reveni în următorii ani!

Într-o societate normală, generația educată în prezent este resursa de dezvoltare în viitor. Pentru a reintra în normalitate, trebuie să revenim la ceea ce spunea Spuru Haret: *„Școala românească trebuie să fie iubită și respectată, iar cei ce îi dedică viața trebuie să fie recunoscuți și apreciați pe măsura efortului lor, pentru că ei reprezintă cea forță socială îndreptată împotriva ignoranței și decăderii societății sub toate formele ei!“*

La mulți ani, doamnă profesoară! La mulți ani, domnule profesor! La mulți ani, vouă, cei care va trebui să reclădiți o societate bazată pe încredere!

Prof. Marius Ovidiu NISTOR

Președinte

